

Đi Thăm Ba Nước Thái Lào và Cao Mên

Hương Dương txd

Bài 3: Rời Bangkok đi Ayutthaya

Ngày hôm nay, ngày thứ 5 trong cuộc hành trình, đoàn chúng tôi sẽ đi Ayutthaya. 7:30 sáng chúng tôi phải bỏ hành lý ra trước cửa để nhân viên khách sạn mang xuống dưới nhà chuẩn bị chất lên xe. Gaté có một xe truck nhỏ chuyển chở hành lý, xe này sẽ chạy trước đến khách sạn Kantary là nơi chúng tôi sẽ qua đêm ở Ayutthaya. Xe đồ lớn chỉ chuyên chở hành khách và những hành lý cầm tay của mọi người trong đoàn mà thôi.

6 giờ 30 sáng, chúng tôi đã xuống dưới phòng ăn để dùng bữa điểm tâm rồi trở lên phòng thu xếp các đồ lặt vặt, chuẩn bị trả phòng. Trên đường rời Bangkok, đoàn chúng tôi sẽ ghé lại thăm nhà nghỉ mát của Vua Thái, bà Ellen đã căn dặn mọi người phải ăn bận quần dài áo dài tay để cho tương ứng với lễ nghi đi thăm lâu đài của nhà vua, mặc dù bà cho biết trước rằng chúng tôi chỉ được đi phía bên ngoài thôi, không được vào dinh thự chính. Trời hôm nay sẽ nóng bức mà ăn bận như thế chắc chắn là sẽ không thoải mái tí nào.

8 giờ 30 mọi người xuống lobby khách sạn làm thủ tục trả phòng rồi đi ra phía sân trước nhận diện những hành lý của mình để nhân viên bốc vác đưa lên chiếc xe trục nhỏ rồi lên đường. Sau đó mọi người leo lên chiếc xe đồ, ngồi đúng vào ghế ấn định cho từng cặp. 8 giờ 45, xe bắt đầu chuyển bánh đi về Ayutthaya.

Ayutthaya, nguyên tên là Phra Nakhon Si Ayutthaya, là một thành phố tân tiến trong vùng đồng bằng trung tâm của Thái Lan, đồng thời nó cũng là thủ đô của tỉnh mang cùng tên Ayutthaya. Thời xưa trong suốt 400 năm Ayutthaya là thủ đô của Thái Lan đứng hàng thứ hai sau Sukkhothai. Được thành lập vào năm 1350, Ayutthaya trong suốt nhiều thế kỷ đã là nơi tụ tập của những nhà buôn đến từ Trung Hoa, Ấn Độ, Mã Lai Á, các nước Ả Rập, Nhật Bản, Bồ Đào Nha, Hòa Lan và cả Pháp nữa. Đến năm 1700 Ayutthaya đã trở thành thành phố lớn nhất thế giới với 1 triệu dân cư. Những con buôn Âu Châu đã từng tuyên bố rằng Ayutthaya là thành phố đẹp nhất thế giới vì tại nơi đây có những tòa lâu đài huy hoàng dát vàng, với những buổi lễ hội khổng lồ lôi cuốn tàu bè từ khắp các nước trên thế giới đến tham dự. Nhưng sự huy hoàng này không tồn tại được lâu, đến 1767 quân Miến Điện tiến chiếm thành phố và thiêu hủy nó hoàn toàn.

Ngày nay, chỉ còn lại những di tích của thời vàng son ngày trước: trong số những đồ nát còn lại người ta còn gặp những tháp mà người Thái gọi là Prang và những tu viện lớn. Công Viên Lịch sử ở Ayutthaya (Ayutthaya Historical Park) nay được UNESCO công nhận như là một gia tài của thế giới vào năm 1991; nhờ gần Bangkok (cách 90 km) nên nơi đây đã thu hút nhiều du khách đến xem hàng năm.

Ayutthaya là một hòn đảo nằm giữa ba nhánh sông: con sông Phraya, con sông Lopburi và con sông Pa Sak. Vì trạm xe lửa ở bên vòng ngoài nên du khách đến Ayutthaya phải dùng phà qua sông. Nếu lái xe thì bạn có thể đi một vòng đảo bằng cách chạy theo con đường U Thong. Những di tích đồ nát nằm ở phía Tây Bắc của hòn đảo và cuộc vui chơi về đêm thì diễn ra ở vùng Đông Bắc.

Đi Thăm Bang Pa-In Royal Palace

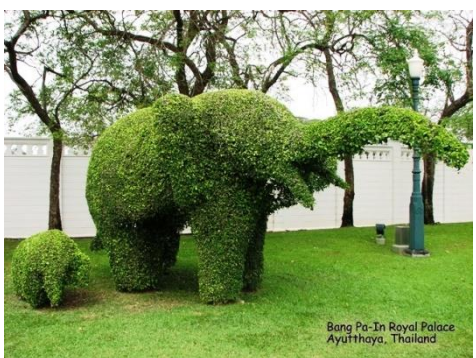
Xe đi khoảng 60 cây số về hướng Bắc – là hướng Đoàn chúng tôi sẽ đi để tới Chiang Mai là cái đích của cuộc du hành xứ Thai - thì tới ven tỉnh Phra Nakhon Si Ayutthaya, nơi đây có Dinh thự mùa Hè Bang Pa-In của nhà vua Thái. Nói như thế nhưng ngày nay dinh thự này cũng ít được Vua Thái tới nghỉ ngơi vào mùa hè, chỉ có những lễ lộc quốc gia được tổ chức ở nơi đây mà thôi. Xe dừng lại ở nơi đây khoảng 1 tiếng đồng hồ để chúng tôi vào xem thắng cảnh. Từ cổng vào - phải mua vé – cho tới khi thấy toàn cảnh dinh thự cũng cả một cây số, nhiều người đã chùn chân nên thuê xe golf cart 400 bahts để khỏi đi bộ.

Bang Pa In Royal Palace, nằm dọc theo con sông Chaopraya đã được xây cất vào thế kỷ thứ 17 (năm 1632) tức là trước khi Bangkok đã được chọn làm thủ đô của cả nước, nhưng đã bị bỏ bê, phải đợi đến Vua

Mongkut tức Rama IV vào thế kỷ thứ 19 mới được sửa sang tân trang lại để dùng làm nơi nghỉ mát. Sau này Vua Chulalongkorn đã cho mở rộng thêm ra và xây cất thêm nhiều tòa nhà mà hiện nay du khách được thấy. Nằm giữa một khu vườn thênh thang được chăm sóc kỹ lưỡng là những tòa nhà mang tên Wehart Chamrunt (Ánh Sáng Trời), Warophat Phiman (Căn nhà tuyệt vời và đầy ánh sáng), Ho Withun Thasana (chỗ cho thánh hiền ngồi ngắm cảnh), Aisawan Thiphya-Art (Nơi ngồi tuyệt vời để được yên thân - một nhà nhỏ xây giữa hồ) , V...V...



Những toà nhà đều được xây theo lối kiến trúc phương Tây trải xung quanh một hồ nước rộng lớn xung quanh có trồng cây cối um tùm. Trên một cây cầu bắc ngang qua hồ nước mang tên "promenade" (con đường dạo chơi), hai bên thành cầu có những bức tượng đàn bà La Mã, làm cho người đi dạo ngỡ ngỡ rằng mình đang đi tại một công viên bên Âu Châu chứ không phải là ở Thái Lan. Phía sau khu vườn có những lùm cây to lớn được cắt tỉa thành hình những con voi, trông xa như cả một đàn gồm cả voi mẹ lẫn voi con, nhìn vừa thật thích vừa lạ mắt.



Sau khi thăm xong Royal Summer Place, chúng tôi ra xe đi tới một tiệm ăn truyền thống Thái rất đẹp, nằm sau một khu vườn cây cối um tùm. Đây là tiệm ăn của một nhà nghỉ mát (resort) nổi tiếng trong vùng, có những bungalows xây quanh một hồ nước rất thơ mộng để cho khách thuê, có phòng tập đầy đủ dụng cụ thể thao và có nhà massage cho các bà được đấm bóp theo đúng lối người Thái.

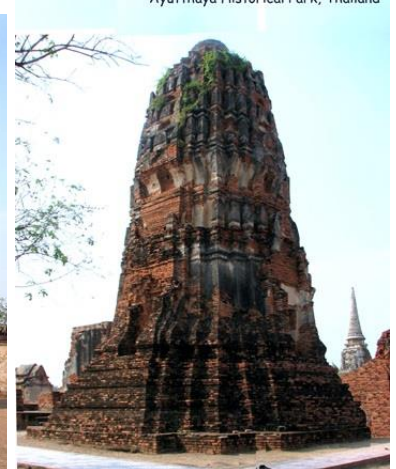
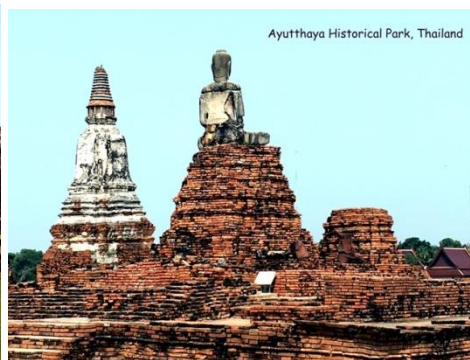


Bữa cơm tự hầu (buffet/self serve) bao gồm những món ăn địa phương – cơm, rau sào, cari gà, canh rau, pad thai... tráng miệng là chuối tây. Ăn cơm Thái mãi cũng ngán, nhưng thấy người ta ăn thì mình cũng làm một tí cho đúng phép. Thức uống, theo thông lệ, phải trả tiền riêng, như cũng không bao nhiêu, hai ba dollars. Tôi thấy đi chơi các nước Đông Dương ăn uống rẻ rúng, bớt sót cái túi tiền. Ở Bangkok, vào ăn những tiệm bình dân một bữa cơm chỉ cho một người khoảng 10 dollars kể cả bia.

Sau khi dùng bữa cơm trưa xong, chúng tôi lên xe tiếp tục đi chừng hai chục cây số nữa thì tới trung tâm Ayutthaya nơi có những di tích cổ của cố đô Thái. Xe dừng lại để cả đoàn vào thăm.

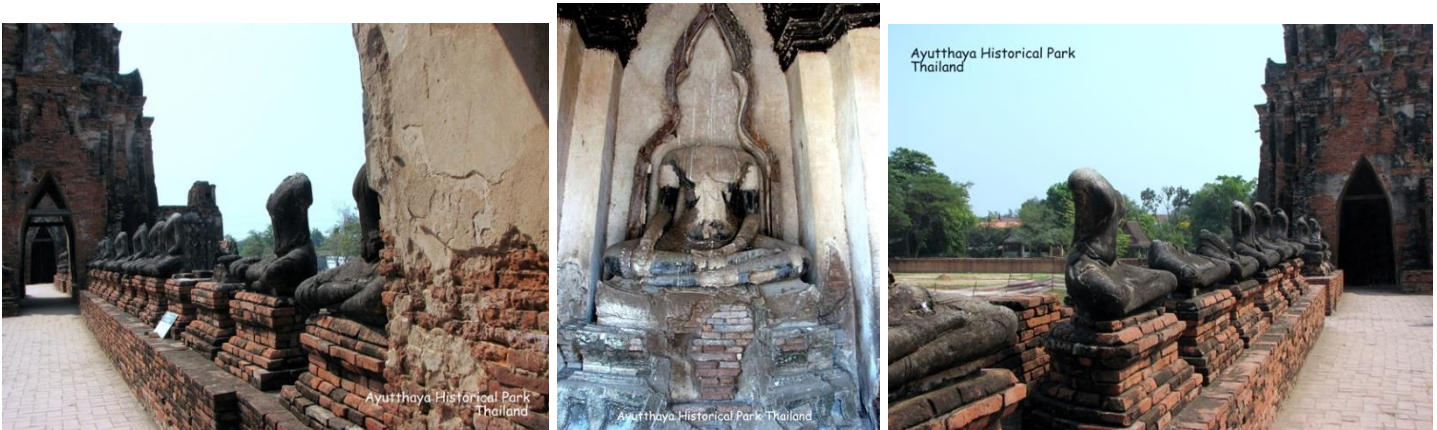
Đi Thăm khu Di Tích Lịch Sử Ayutthaya

Công viên Lịch Sử Ayutthaya ở Thái Lan (Ayutthaya Historical Park, Thailand) là một vùng mênh mông bao phủ bởi những di tích đồ sộ của một thu đô một thời lừng danh là to đẹp nhất thế giới: Thủ Đô Ayutthaya do Vua Siêm Ramabodi I dựng lên vào năm 1351. Năm 1591 quân Miến Điện đã đánh phá Ayutthaya và phóng hỏa thành phôi này, hủy hoại triệt tiêu nó. Mặc dù quân Miến Điện không cướp bóc, nhưng với thời gian, bao nhiêu đồ quý giá của Ayutthaya đã bị trộm cắp dần mòn. Tới năm 1969 Bộ Mỹ Thuật (Fine Arts Department) của Chính Phủ Thái đã bắt đầu công cuộc thu xấp và bảo trì công viên lịch sử này và nhiều khu vực mang tính chất truyền thống văn hóa Thai (trên một diện tích rộng 189 hecta trong vùng phía Bắc và Tây Nam của hòn đảo) đã được UNESCO cứu xét và chấp thuận coi như là Di Sản của Thế Giới vào năm 1991. Đó là những nơi có những đền mang tên Wat Ratchaburana, Wat Mahathat, Wat Phra Sri Sanphet, Wat Phra Ram, and Wiharn Phra Mongkhon Bopit.

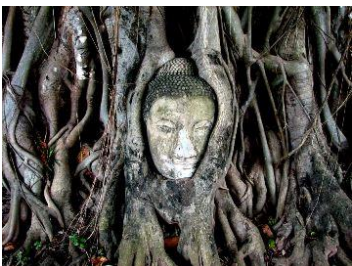




Đã có 35 triệu vua trong suốt thời kỳ nước Thái được mệnh danh là vương quốc Ayutthaya (Ayutthaya Kingdom) - còn được gọi là Vương Quốc Siam -, từ 1351 cho tới 1767. Thời kỳ đó có những thương gia người Trung hoa, Việt Nam, Ấn, Nhật, Đại hàn, Ba tư thường lui tới Ayutthaya buôn bán và sau này còn có thêm những người Bồ đào nha, Tây ban nha, Hòa lan, Anh và Pháp, tất cả đều được dựng làng bên ngoài thành lũy của thủ đô để sinh hoạt làm ăn với người dân địa phương. Đến thế kỷ thứ 16, những nhà buôn phương Tây đã công nhận Ayutthaya như là một trong những thành phố lớn đẹp và giàu sang nhất Phương Đông. Tới năm 1550, Vua Siam đã có nhiều chư hầu đáng kể là những tỉnh thành độc lập tại Bán Đảo Mã lai Á, Sukhothai, Lannathai và Miến Điện cũng như Cam Bốt, và Siêm quốc đã từng được xem như là một đế quốc (Ayutthayan Empire). Tới thế kỷ thứ 17 Vua Siam Narai đã liên lạc giao hảo với Vua Louis XIV của Pháp và người Pháp đã từng ám chỉ rằng Ayutthaya đẹp sang và phát triển không thua kém Paris. Ayutthaya còn được gọi là nước Siam, Krung Tai, Ludea...



Chúng tôi đi xem bao nhiêu là đền, có bảng đề tiếng Thái, chẳng biết cái nào là cái nào chỉ biết danh sách những nơi đáng đi xem gồm Wat Chaiwatthanaram, Wat Kasatrathiraj, Wat Kudi Dao, Wat Lokayasutharam, Wat Mahathat, Wat Phanan Choeng, Wiharn Phra Mongkhon Bopit, Wat Phra Ram, Wat Phra Sri Sanphet, Wat Ratchaburana, Ayutthaya, Wat Chai Mongkhon, Wat Yai Chai Mongkhon, Phra Chedi Suriyothai. Đền Way Yai Chaya Mongkul gồm những tháp với hàng trăm tượng Phật bận áo vàng. Đền Wat Maya That nghe nói có một đầu tượng Phật keo giữa những cành cây đa, một thắng cảnh chính của Ayutthaya, mà tôi không biết nằm nơi nào để tới xem tận mắt và chụp hình, cứ lang thang hết nơi này đến nơi kia mà chẳng biết nơi nào là nơi nào. Trời hôm đó chỉ hơi nóng nhưng đi mãi, cảm máy hình chụp mãi cũng rã rời tay chân. Nhiều cảnh rất đẹp nhất là cảnh những tượng Phật, đặt ngồi thành hàng dài hay ngồi solo bên bức tường trong một căn phòng có mái che, hay ngồi chễm chệ trên một cột cao hay một cái tháp... Thật là bồi hồi tội nghiệp cho những ông Phật bị rụng mất đầu, chặt mất tay. Tôi nghĩ nếu được sống vào thời vương quốc Ayutthaya còn thịnh vượng mà vào xem những đền này thì quả sẽ như rơi vào thiên đường.



.....

3 giờ hơn, mọi người lại kéo nhau lên xe đồ để đi tới Kantary hotel, một khách sạn Đại hàn tân tiến 16 tầng ở trên một con đường chính của thành phố mới (địa chỉ 168 Moo 1 Rojana Rd, U-Thai, Ayutthaya, 13000 Phra Nakhon Si Ayutthaya, Thailand). Khách sạn được chấm thuộc loại 5 sao, phòng ốc rất lớn, đồ đạc tân thời, có cả microwave và ấm đun nước sôi. Chúng tôi lấy phòng rồi lên nghỉ ngơi, 6 giờ xuống quán nước ở phía trước ngồi uống bia ngắm cảnh đường phố chờ 6 giờ 30 đi ăn bữa cơm tối chung cả đoàn. Thức ăn được dọn chung cho từng 6 người, ăn thức ăn á châu (giống cơm tàu hơn là thái), thực khách phải chuyển nhau đĩa thức ăn – theo kiểu Mỹ. Chúng tôi, hai cặp người Việt tính ngồi ăn chung với nhau, nhưng tới trễ nên bị xếp xen kẽ với những người khác trong một hàng bàn kê dính vào nhau nên cũng không thấy được thoải mái. Khách sạn tuy sang trọng nhưng thức ăn trong tiệm ăn nấu cũng xoàng, không thấy gì ngon. Vừa ăn xong, chúng tôi kiếu từ những người ngồi quanh gần, lên phòng chuẩn bị đi ngủ vì sau một ngày đã thấy mệt nhòai. Sáng hôm sau là lại phải giậy sớm xuống ăn sáng để 7:30 am lên xe đi Sukhothai.